

ment mig milió de simpatitzants de l'Espanyol a tot Catalunya, un bon fitó comercial per a qualsevol empresa disposada a adquirir la llicència comercial del club.

El futur de l'Espanyol necessita, inevitablement, continuar mantenint els bons resultats esportius i el suport de l'afecionat, dos aspectes que van ben agafats de la mà. Contra les previsions pessimistes l'afluència de públic a l'Estadi Olímpic de

Montjuïc és satisfactòria (22.000 espectadors per partit), el nombre de socis no ha disminuït (actualment n'hi ha uns 18.000 de censats) i té més de 14.000 carnets de simpatitzants. Amb el dèficit econòmic pràcticament enxugat gràcies a la venda dels terrenys de l'estadi de Sarrià i amb l'equip a la part alta de la taula classificatòria, l'Espanyol vol engrescar aquestes cinc-centes mil persones que duen els colors

blanc i blau al cor perquè participin més activament en la vida del club. Per Sàenz una societat anònima esportiva ha de vetllar "perquè la SA vagi bé, però també perquè la E, que agrupa la parcel·la esportiva, sentimental i humana, rutlli". Si l'engranatge de les tres lletres funciona l'Espanyol de Barcelona podrà continuar.

Jordi Finestres

"El nom de l'Espanyol és bastant comercial"

La samarreta blanc-i-blava de l'Espanyol du el seu nom abreujat, Dani, sota l'escut. Daniel Sánchez Llibre, president del RCD Espanyol des del passat mes de juliol, viu ara un moment dolç gràcies a la bona marxa esportiva i social del club.

J a fa tres mesos de la voladura de l'estadi de Sarrià, que va donar solta a tot tipus de comentaris, els més pessimistes dels quals auguraven la desaparició del club. Podem dir que s'ha superat el pitjor moment?

—El moment crític no va ser després sinó abans de la voladura. Els socis i simpatitzants estaven molt espantats abans de l'enderrocament, però després hi ha hagut un èxit rere un altre. La nostra massa social ens ha seguit i gràcies a això l'Espanyol avui dia està gairebé a dalt de tot.

—Se li va passar pel cap en algun moment que l'Espanyol pogués desaparèixer?

—Si arribo a pensar això segurament no hagués entrat al consell d'administració. Estava convençut que l'Espanyol tiraria cap amunt, com així ha succeït.

—Quina valoració fa dels primers quatre mesos a l'Estadi Olímpic de Montjuïc?

—Molt bona. Si analitzem l'audiència de públic partit per partit d'aquest any i ho comparem amb la de l'any passat, a Sarrià, veiem que la quantitat de públic que ve al camp és gairebé el doble que la temporada passada. Estem molt contents amb l'assistència de la massa social i això és un bon símptoma de cara el futur.

—Segons un estudi elaborat per la Generalitat de Catalunya, l'Espanyol té cinc-centes mil segui-

dors repartits arreu de Catalunya però, no obstant això, no se supera la xifra de vint mil socis. Per què?

—Al nostre simpatitzant li costa fer-se soci. Hem de tenir en compte que estem en una situació de crisi, en què l'economia del país no està massa clara i, per ser soci de l'Espanyol, a més de les vint-i-set mil pessetes anuals, s'ha de pagar l'abonament —de quaranta a vuitanta mil pessetes. Tot i això crec que a partir de la temporada vinent, si continua l'èxit esportiu, podem arribar a la mítica i difícil xifra dels vint-i-cinc mil socis.

—Hi ha un fragment del nou himne que defineix l'Espanyol com "un gran club i no altra cosa. Sols un club". Però, sincerament, li agradaria que l'Espanyol fos "més que un club" com l'altra entitat futbolística de la ciutat de Barcelona?

—No, jo l'altre club no sé el que és ni m'importa. Ells diuen que són més que un club i possiblement ho són, però nosaltres som només un club o, encara diria més, una societat anònima esportiva. Si hi ha qui vol ser més que un club és un problema que no afecta l'Espanyol.

—A vegades s'ha qüestionat la catalanitat de l'Espanyol. Quins interessos poden tenir aquests atacs contra el club que vostè presideix?

—És una polèmica que no em preocupa gens. El qui digui que l'Espanyol no és un club d'aquí és que somnia truites. Vam néixer a Barcelona, hem viscut

i ens hem fet en aquesta ciutat, hi continuem jugant i no ens n'anirem mai.

—*Sospita d'on poden venir aquestes acusacions?*

—No, ni ho sé ni m'importa. Que vinguin d'allà on vulguin.

—*S'ha dit també durant molts anys que l'Espanyol com a club ha estat l'antitesi del Barcelona, un producte "anti-Barça". S'ha deixat enrere definitivament aquesta idea a favor d'un Espanyol amb una personalitat pròpia i independent?*

—El que era l'Espanyol fins 1993 no ho sé perquè no estava dins el club, però avui dia no som "antires". Només ens preocupem de qui som, què fem i cap a on anem. Això de ser "anti-Barça o "anti-Madrid" no ens fa el pes. Som nosaltres mateixos i punt.

—*Fa setmanes va circular un rumor, que potser mateix va desmentir, sobre el possible canvi de nom del club. Per què cada cert temps reneix aquest debat?*

—Aquell rumor no sé d'on va sorgir, però en tot cas hi va haver una mala interpretació d'unes paraules meves al diari *La Vanguardia*. L'únic que vaig dir, i ara ho reafirmo, és que d'aquí a quatre anys el nom i els colors del club estaran en mans dels accionistes, que són els que decideixen. I que la gent interpreti el que vulgui. Personalment crec que no s'ha de pensar en el canvi de nom, perquè el que tenim ara és digne i l'hem de mantenir ja que es tracta d'una marca amb noranta-set anys d'història.

—*Vostè és empresari. Creu que la raó de la polèmica sobre el canvi de nom és que la denominació "Espanyol" potser no és massa comercial a Catalunya?*

—Ja he dit que és una marca que s'ha mantingut

durant noranta-set anys i que factura 3.500 milions de pessetes. Per tant si hem de fer cas als números, aquests ens diuen que "Espanyol" és una marca bastant comercial, però que encara ho pot ser més.

—*D'aquí a dos anys l'Espanyol complirà un segle de vida. Serà el moment ideal perquè la ciutat de Barcelona li reti un reconeixement que se li ha negat durant molts anys d'història?*

—Tenim clar que som veïns d'una entitat que té 104.000 socis i que som el segon club de la ciutat. Estic convençut que cada vegada serem més reconeguts, però nosaltres hem de mirar endavant i no ens hem d'obsessionar pensant si se'ns ha reconegut molt o poc. Som el que som i hem d'acceptar-ho.

—*Com van darrerament les relacions entre les directives de l'Espanyol i del Barcelona?*

—Francament bé. Tant amb el senyor Núñez, com amb els senyors Gaspart i Casaus, i la resta de la directiva mantenim una bona relació. No hi ha hagut picabaralles i, en canvi, sí que hi ha hagut tractes per qüestions concretes. Ens hem entès molt bé i per mi és una junta molt seriosa.

—*Com veu el derbi de dissabte?*

—No m'agrada parlar mai d'un partit abans que aquest comenci. Jo sempre firmo pel 0 a 1 fora de casa però sé que no serà fàcil. S'ha de reconèixer que el Barça té un gran equip, és un gran club, i guanyar-lo al seu camp és molt difícil. De ganes i il·lusió no ens en falten pas i hi anirem a guanyar, tot i que, potser, segons com acabi el partit, hauria de firmar un empat.

"Jo l'altre club no sé el que és ni m'importa. Ells diuen que són més que un club i possiblement ho són, però nosaltres som només un club o, encara diria més, una societat anònima esportiva."

Jordi Finestres